

Samling af Afgørelser

Sag C-79/20 P

**Yieh United Steel Corp.
mod
Europa-Kommissionen**

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. april 2022

»Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 – import af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan – endelig antidumpingtold – forordning (EF) nr. 1225/2009 – artikel 2 – beregning af den normale værdi – beregning af produktionsomkostningerne – produktionstab – afslag på fradrag for værdien af genbrugsmetalskrot – fastsættelse af den normale værdi på grundlag af salget af samme vare bestemt til forbrug på eksportlandets hjemmemarked – udelukkelse af de salg, der er sket på eksportlandets hjemmemarked, fra det beregningsgrundlag, der bruges til fastsættelsen af den normale værdi, når disse hjemmemarkedssalg vedrører varer, der er bestemt til eksport«

1. *Appel – anbringender – urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviserne – afvisning – Domstolens prøvelse af vurderingen af de faktiske omstændigheder og af beviserne – udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt – anbringende om en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder – nødvendigheden af præcist at angive de urigtigt gengivne beviser og påvise de fejl i analysen, der har ført til denne urigtige gengivelse – den urigtige gengivelse skal fremgå klart af sagsakterne*
(Art. 256, stk. 1, andet afsnit, TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

(jf. præmis 52-54, 60, 84 og 85)

2. *Fælles handelspolitik – beskyttelse mod dumping – dumpingmargen – fastsættelse af den normale værdi – valg af beregningsmetode – institutionernes skønsbeføjelser – domstolsprøvelse – rækkevidde – grænser*
(Rådets forordning nr. 1225/2009)

(jf. præmis 55-58 og 61)

3. *Appel – anbringender – præcis kritik af et punkt i Rettens argumentation nødvendig*
[Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1; Domstolens procesreglement, art. 168, stk. 1, litra d), og art. 169, stk. 2]

(jf. præmis 76-78)

4. *EU-ret – fortolkning – tekster på flere sprog – ensartet fortolkning – uoverensstemmelse mellem forskellige sprogversioner – hensyntagen til opbygningen af og formålet med det pågældende regelsæt*
(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 2, stk. 2)

(jf. præmis 99)

5. *EU-ret – fortolkning – metoder – fortolkning på grundlag af de folkeretlige aftaler, der er indgået af Unionen – fortolkning af forordning nr. 1225/2009 på grundlag af GATT's antidumpingaftale af 1994*
[Aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (antidumpingaftalen af 1994); Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 2, stk. 2]

(jf. præmis 101 og 102)

6. *Fælles handelspolitik – beskyttelse mod dumping – dumpingmargen – fastsættelse af den normale værdi – prisen i normal handel – prisen på den samme vare bestemt til forbrug på eksportlandets hjemmemarked – begrebet bestemt til forbrug – den samme vare, som sælges på eksportlandets hjemmemarked, og som derefter er bestemt til eksport – ikke omfattet – betingelse – krav om en objektiv forbindelse mellem salget af den samme vare på hjemmemarkedet og varens endelige bestemmelsessted – Kommissionens bevisbyrde – faktisk kendskab hos sælgeren med hensyn til det endelige bestemmelsessted for den pågældende vare – ikke relevant*
(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 2, stk. 1 og 2)

(jf. præmis 103-144)

Resumé

Som følge af en klage indgivet af Eurofer, Association européenne de l'acier, vedtog Europa-Kommissionen efter en undersøgelse gennemførelsesforordning 2015/1429¹ (herefter »den omtvistede forordning«) om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (herefter »den pågældende vare«).

Yieh United Steel Corp. (herefter »appellanten«), som er et selskab med hjemsted i Taiwan, der bl.a. udøver virksomhed inden for fremstilling og distribution af den pågældende vare, havde anlagt sag ved Retten med påstand om annullation af den omtvistede forordning, for så vidt som den vedrørte dette selskab. Selskabet påberåbte sig bl.a., at der var sket en tilsidesættelse af grundforordningens² artikel 2, stk. 2, hvorefter den »normale værdi« af de varer, der er berørt af antidumpingtolden, normalt skal fastsættes på grundlag af salg af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet. I denne forbindelse anfægtede appellanten bl.a. Kommissionens afslag på, med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, at tage hensyn til visse salg af den pågældende vare til selskabets uafhængige køber i eksportlandet (herefter »de omhandlede salg«)

¹ – Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 af 26.8.2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT 2015, L 224, s. 10).

² – Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51).

alene med den begrundelse, at denne kunde havde eksporteret den pågældende vare efter disse salg, til trods for, at Kommissionen ikke havde påvist, at denne vare fra appellants side ikke var tiltænkt forbrug på hjemmemarkedet.

Ved dom af 3. december 2019³ (herefter »den appellerede dom«) frifandt Retten Kommissionen i det af appellanten anlagte søgsmål, idet den bl.a. fastslog, at Kommissionen kunne afslå at tage hensyn til de pågældende salg med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt den eksporterende producent på tidspunktet for indgåelsen af disse salg havde noget kendskab til eksporten af de pågældende varer, hvis Kommissionen rådede over objektive beviser for, at disse salg i realiteten var eksportsalg.

Ved dom afsagt i appelsagen stadfæstede Domstolen Rettens dom, samtidig med, at den fremkom med en række præciseringer med hensyn til udtrykket »bestemt til forbrug«, der er anvendt i grundforordningens artikel 2, stk. 2.

Domstolens bemærkninger

Domstolen bemærkede indledningsvis, at det følger af grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 2, at der ved fastsættelsen af den normale værdi ikke tages hensyn til hjemmemarkedssalg i eksportlandet, når de af disse salg omfattede varer ikke er bestemt til forbrug på dette marked, men til et andet formål, såsom at blive eksporteret.

Domstolen foretog herefter en undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt udtrykket »bestemt til forbrug« som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 2, indebærer et subjektivt element, navnlig at sælgeren har en hensigt eller en specifik viden om den pågældende vares endelige bestemmelsessted.

Domstolen tilsluttede sig i denne forbindelse Rettens tilgang, idet den bl.a. støttede sig på ordlyden af, sammenhængen for og formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 2, hvorefter der ikke kan anlægges en rent subjektiv fortolkning af begrebet »salg af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet [i eksportlandet]«. Domstolen forklarede imidlertid, at en rent »objektiv« fortolkning af det nævnte begreb, således som Retten havde anlagt, ville indebære, at det blotte bevis for, at en erhvervsdrivende i et efterfølgende led i distributionskæden havde eksporteret de varer, der var omfattet af de oprindelige salg, ville være tilstrækkeligt til, at Kommissionen kunne konkludere, at disse varer på tidspunktet for deres oprindelige salg var »bestemt« til eksport, og at de derfor følgelig skulle udelukkes fra det beregningsgrundlag, der brugtes til fastsættelsen af den normale værdi.

Ifølge Domstolen var en sådan rent objektiv fortolkning imidlertid ikke forenelig med principperne om forudsigelighed og retssikkerhed, for så vidt som den ville give Kommissionen mulighed for at pålægge antidumpingtold uafhængigt af den eksporterende producents prispolitik og ville forpligte denne producent til at stå til regnskab for sine uafhængige køberes forretningspolitik, som producenten som hovedregel ikke er i stand til at kontrollere.

I denne forbindelse kan Kommissionen, især for at sikre overholdelsen af disse principper, kun udelukke et hjemmemarkedssalg fra det beregningsgrundlag, der bruges til fastsættelsen af den normale værdi, hvis den godtgør, at der er en objektiv forbindelse mellem dette salg og den omstændighed, at den pågældende vare er bestemt til andet end forbrug på hjemmemarkedet.

³ – Dom af 3.12.2019, Yieh United Steel mod Kommissionen (607/15, EU:T:2019:831).

Det følger heraf, at Kommissionen skal godtgøre, at det følger af de objektive omstændigheder omkring dette salg – herunder først og fremmest prisen – at de varer, der er omfattet af dette salg, er bestemt til andet end forbrug på eksportlandets hjemmemarked, såsom eksport.

Hvis Kommissionen har godtgjort, at der foreligger sådanne omstændigheder, der er knyttet til det oprindelige salg, kan det således lægges til grund, at den pågældende eksporterende producent på tidspunktet for indgåelsen af salget med rimelighed burde have vidst, at den pågældende vare efter al sandsynlighed var endeligt bestemt til eksport og ikke til forbrug på eksportlandets hjemmemarked.

I det foreliggende tilfælde bemærkede Domstolen, at en del af appellants hjemmemarkedssalg havde været genstand for et eksportrabatsystem, hvilket udgjorde en objektiv omstændighed ved disse salg og vedrørte prisen for disse salg. Henset ligeledes til den omstændighed, at appellants største kunde hovedsageligt var aktiv inden for sektoren for eksport af den pågældende vare, og at appellants salg til denne kunde som hovedregel vedrørte varer, der var bestemt til eksport og ikke til forbrug på hjemmemarkedet, burde appellanten tillige på tidspunktet for indgåelsen af de pågældende salg med rimelighed have vidst, hvad den pågældende vare var endeligt bestemt til, nemlig med al sandsynlighed eksport.

Følgelig fastslog Domstolen, at Retten ikke begik nogen retlig fejl, da den fastslog, at Kommissionen lovligt og uden at gøre sig skyldig i en åbenbart urigtig vurdering kunne udelukke de omhandlede salg fra det beregningsgrundlag, der blev brugt til fastsættelsen af den normale værdi i henhold til bl.a. grundforordningens artikel 2, stk. 2.